

STELLINGEN

1. In Middelbulgaarse teksten kunnen zelfstandige naamwoorden, behalve aan proclitica en enclitica, het accent ook aan aangrenzende zelfstandige en bijvoeglijke naamwoorden afstaan. Dit maakt het noodzakelijk om bij de accentologische analyse van Middelbulgaarse teksten niet van het accent binnen één syntagma uit te gaan — zoals Dybo deed —, maar van het accent binnen aangrenzende syntagma's.

Vgl. V.A. Dybo, "Materialy po istoričeskoj akcentologii bolgarskogo jazyka 1. Imennoe udarenie v vostočnyx srednebolgarskix tekstax XIII-XIV vv.", *Izvestija na Instituta za bŭlgarski ezik* 22 (1973), 158; J.P. Hinrichs, "Zum syntagmatischen Akzent im Mittelbulgarischen", *Studies in Slavic and General Linguistics* 3 (1983), 135ff.

2. Picchios stelling dat in Middelbulgaarse teksten 'isokola' voorkomen, berust op een verkeerd begrip van de accentologische betekenis van enclitica en proclitica en op onbekendheid met geaccentueerde teksten, waaraan hij zijn stelling had kunnen toetsen.

Vgl. R. Picchio, "Vŭrhu izokolnite strukturi v srednovekovnata slavjanska proza", *Literaturna misŭl* 24 (1980), 91.

3. Een vergelijking van de drie voor 1944 verschenen dichtbundels van de Bulgaarse dichteres Elizaveta Bagrjana met de sedert 1955 verschenen herdrukken van dit werk leert dat in tenminste dertien gedichten woorden uit de religieuze sfeer door andere zijn vervangen.

Vgl. J.P. Hinrichs, "Elisaveta Bagrjana", in: Elisaveta Bagrjana, *Gedichten*, Leiden, 2de dr. 1983, 30.

4. De aandacht in het Westen voor Russische emigranten-schrijvers wordt in het algemeen eerder door journalistieke dan door literaire criteria bepaald.

Vgl. J.P. Hinrichs, "Nawoord", in: Vladislav Chodasevitsj, Georgij Ivanov, Boris Poplavskij, *Europese nacht: gedichten*, Maastricht, 2de dr. 1984, 97.

5. Het vernieuwende in de natuurlyriek van Nikolaj Morŝen is gelegen in de combinatie van een aan de natuurwetenschappen ontleend en een traditioneel poëtisch lexicon.

Vgl. J.P. Hinrichs, "Nawoord", in: Ivan Elagin, Nikolaj Morsjen, *Tussen twee spiegels: gedichten*, Maastricht, 1985, 41f.

6. De medewerking door nabestaanden aan een biograaf verleend, wekt de indruk dat een grotere authenticiteit wordt bereikt, doch doet in de praktijk niet zelden afbreuk aan de objectiviteit van de biografie.
7. Uit een Russische bron is op te maken dat voor de Russische generaals-weduwe in Peking die F.C. Terborgh in zijn verhaal 'Diaspora' beschrijft, de echtgenote van D.L. Xorvat, directeur van de Chinese Oostelijke Spoorwegen, model heeft gestaan.

Vgl. F.C. Terborgh, *De meester van de Laërtes*, Amsterdam, 1954, 77ff; V.F. Perelešin, "Poëma bez predmeta", V, *Sovremennik* 42 (1979), 56, 77f; J.P. Hinrichs, "Valerij Perelešin, een dichter met drie vaderlanden", *Groniek: Gronings Historisch Tijdschrift* 91 (1985), 63.
8. Dat het meest gelezen Russische emigrantenweekblad in het Westen vrijwel wekelijks aan hetzelfde drietal onderwerpen (Sacharov, Afghanistan, Polen) op de voorpagina aandacht besteedt — ook als daar geen actuele aanleiding voor is —, geeft aan dat bij de opmaak van dit blad van principes wordt uitgegaan die met die van de Sovjetpers vergelijkbaar zijn.

Vgl. *Russkaja mysl'* (Parijs), No. 3566-3581 (25.4.1985-9.8.1985).
9. Het reilen en zeilen van D'66 geeft aan hoe groot het persoonlijke element in de Nederlandse politiek is.
10. Het enorme succes in Nederland van de Sovjet-film 'Oblomov' is eerder te danken aan de behoefte van het publiek om cliché-voorstellingen over Rusland bevestigd te zien dan aan de artistieke kwaliteit van de film.